

Mál nr. 26/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging torfærutækja (vélsleða).

Skráningarnúmer ökutækis: (A)

Gildissvið ábyrgðartryggingar torfærutækja. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 17. janúar 2025, ásamt fylgiskjöllum.
2. Athugasemdir V, dags 20. janúar 2025, ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Í fyrirbyggjandi lögregluskýrslu kemur fram að þegar lögreglan kom á slysstað 17. febrúar 2023, mátti sjá vélsleða (A) með akstursstefnu til austurs. Hafi M setið fyrir aftan sleðann og kennt sér eymsla á axlarsvæði vinstri handar sem og í rifjaboga. Hafði lögreglan það eftir M að hann hafi verið að aka A eftir tilteknum vegi til vesturs þegar sleðinn hafi skyndilega tekið að snúast á hálu yfirborði akbrautarinnar með þeim afleiðingum að M féll af sleðanum. M kvað sleðann hafa runnið á sig eftir að hann féll af honum.

Umræddur vélsleði var tryggður með ábyrgðartryggingu hjá V. Var félaginu tilkynnt um slysið. Telur M sig eiga rétt á að fá tjón sitt bætt úr ábyrgðartryggingu ökutækisins (A). Í málskoti vísar M til þess að samkvæmt 1. mgr. 4. gr. laga nr. 30/2019 skuli eigandi ökutækis bæta tjón sem hlýst af notkun þess þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla í ökutæki eða ógætni ökumanns. Samkvæmt 1. mgr. 8. gr. sömu laga skuli greiðsla á bótakröfu vegna tjóns sem hlýst af notkun ökutækis vera tryggt með ábyrgðartryggingu. Byggir M kröfu sína á þeirri forsendu að jafnvel þó hann hafi verið síðasti ökumaður A áður en tjónið varð, hafi hann verið fallinn af sleðanum þegar hann slasaðist. Þegar sleðinn hafi lent á honum og valdið tjóninu hafi hann því ekki lengur verið við stjórn ökutækisins.

V hafnaði kröfu M með bréfi dags. 30. janúar 2024. Byggir V neitunina á því að M hafi verið ökumaður A í umrætt sinn og eigi því eðli málsins samkvæmt ekki bótarétt úr ábyrgðartryggingu. Þá vísar V jafnframt til þess að í 2. mgr. 11. gr. laga um ökutækjatrýggingar sé kveðið á um að ökutæki sem eru eingöngu ætluð til aksturs utan vega eða í brautum og skráð eru sem torfærutæki séu undanþegin vátryggingarskyldu samkvæmt 9. gr. laganna. Eiganda og umráðamanni slíkra ökutækja beri því engin skylda til þess að kaupa slysatriyggingu ökumanns og eiganda. Hafi sú verið raunin um A og því eigi M engan bótarétt úr vátryggingum hjá V. Sambærileg rök er að finna í athugasemdum V, dags. 20. janúar 2025.

Álit.

Nefndin telur einsýnt að M hafi talist vera ökumaður A þegar hann varð fyrir líkamstjóni 17. febrúar 2023. Engu breyti hér þó M kunni að hafa fallið af A sem síðan hafi lent aftur á honum og valdið tjóninu. Um var að ræða tjón af völdum eins atburðar sem beri að bæta úr slysatriyggingu ökumanns og eiganda en ekki úr ábyrgðartryggingu með þeim rökum að um sé að ræða bótaskyld tjón sem hlýst af notkun ökutækis. Tjónið á því ekki undir ábyrgðartryggingu ökutækis A hjá V. Af þeim sökum á M ekki rétt á að fá tjón sitt bætt úr þeirri tryggingu. Þá liggur jafnframt fyrir að ekki var í gildi hjá V slysatriyggungu ökumanns og eiganda vegna A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 4. febrúar 2025.

rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir